

Tovább nem gondolkozhatott a trombitás, mert már is ott állott a parancsnoka előtte, akinek bármilyen szigorú is volt a szava... a két szemén egyszerre megcsillant valami fényes kis gyöngy... azután rátüzött egy csillogó érmet a vitéz trombitás mellére, magához ölelte és csak ennyit tudott neki mondani a meg-hatottságtól:

— Köszönöm... köszönöm... fiam...

Mondd el *Kosáryné Réz Lola* néni költeményét:

A kis hős Ilonka

*Vasárnap van és süt a nap,
A harangok vidámak.
„A templomba ma fölveszem
Tavalyi szép ruhámat.”*

*Tavalyi álmok illata
S tavalyi dísz van rajta;
Gondtalan régi ünnepek
Háromszinű szalagja.*

*Magyar fiuk azóta már
Vág tulsó partját járják...
Mosolyg, sóhajt és fölveszi
Tavalyi szép ruháját.*

*Egész város a nagymisén...
Kinek mi az imája,
Idegen zsoldos lesheti.
— De csak a jó Isten látja..*

*Vasárnap van és süt a nap,
A harangok vidámak.
„Mért nézi úgy mindenki ma
Tavalyi szép ruhámat?”*

*Nézik mogorva katonák,
Elhúzódnak a népek.
— „A háromszinű szalagot
A ruhádról tépd le!”*

*Ilonka áll, reátekint
És kipirul az arca...
Védőn odateszi kezét
A kis selyemszalagra.*

*Jön másik is. Ordít reá:
„Le a szalaggal! Érti!”
Emelt fővel felel a leányka:
„Nem! Nem engedem letépni!”*

*„Fegyvert kézbe!” S a
katonák
Vad, részeg szemmel állnak.
— „Cél, tűz,” — a leányka nem
mozdul,*

*Makacs. Mosolygó... Sápadt...
Szegény keze még holtan is
A szalag fölé hajlott...
Vasárnap volt, süttött a nap...
Ijedten kongtak a harangok...*

Kiről szólt ez a szép költemény? Mit csinált ez a kis leányka? Hogy hívták? Mi volt a bűne? Hát olyan nagy bűn az, ha valaki a háromszinű magyar szalagot a keblére tüzi? Hol nem szabad most a magyar színeket viselni? Kik tiltották meg nekik? Sajnáljuk ezt a derék kis magyar leánykát? Hogyan nevezhetjük őt is? Miért volt hős? Mit védelmezett? Életet adta hazájáért... Magyarságért... Megérdemli, hogy megemlékezzünk róla? Holnap felvirágozzuk a térképet a kis hős Ilonka emlékezetére! Jó lesz, gyermekek?